

14. Apr. 1842

FACTS

Date:

14. Apr. 1842

Page number:

Dagbog A, side 14

TRANSCRIPTION

14 April.

Igaar tog jeg Mod til mig og gik atter op til Fru Ferral;¹ men hun, for hvis Skyld jeg kom var der ikke hjemme; jeg vil nu tage for Alvor fat paa mit Arbeide, saa vil jeg nok glemme dette Hele, jeg dog bør opsætte til jeg bliver mere moden som Kunstner, da vil vel ogsaa nok findes en Pige, om hun end ikke heder Louise Neergaard, der vil dele Ondt og Godt med mig. Ja, jeg vil male, tegne tænke kun paa Kunsten. Høyen² opflammede mig ret dertil igaar, da vi længe gik sammen inde i Antiksalen og senere betragtede Constantin Hansen[s] deilige Arbeider.³ Jeg maa slaae Alt Andet af Hovedet, skal jeg kunne staa nogenlunde selvstændig for Høyen, han har et skarpt Blik, og har længe dadlet det Vaklevurne hos mig. Det gjælder, som Mahmud den 2de sagde til en nye Storvezir, da Formanden var halshugget: Samle dine Tanker tilgavns, Storvezir! thi Alle veed, det er Alvor! – Ja Alvor er det at rive et yndigt Billede itu, for at jage efter en Dygtighed, jeg maaskee aldrig naaer. Skal jeg da rive disse Billeder ud af mit Bryst? – nei lad dem bo dybt derinde; naar Verden gaaer mig imod, da vil jeg ty til dem, til Dig, elskelige Pige! – – Idag har [jeg] gjort det første Forsøg paa at tegne paa et Par forsøvede Plader, for at faa dem galvano grapherede. Snips og Terrys Hoveder,⁴ to smukke Hunde, jeg har tegnet hos Bauditzes.⁵ –

¹ Ane Marie Ferral, f. Busky (d. 1853), var søster til Louise Neergaards mor, Caroline Frederikke Louise Neergaard, f. Busky (1789-1872). Hun boede i 1842-43 som enke i Amaliegade 3.

² Kunsthistorikeren N.L. Høyen (1798-1870).

³ Constantin Hansen (1804-1880). Hofjægermester Carl Friedrich Balthasar Brun til Krogerup havde fra sin Italiensrejse i 1840-41 hjembragt seks landskaber malet af Constantin Hansen, hvilke indgik i anden ophængning af Kunstakademiets udstilling i 1842. (Emil Hannover: Maleren Constantin Hansen, København 1901, nr. 217, 218, 220, 221, 223 og 225).

⁴ Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. B13-14.

⁵ Lundbyes ven Peter Bauditz (1817-1864) var søn af oberst, senere generalmajor Carl Gustav Herinrich Bauditz, der boede i Torvegade på Christianshavn.

14. | 14 April

igaaet tog jeg Mod til mig, og gik altsø op til Toris Færdel; men him for hans Lyd! jeg kom nær de: 'høi høi med, jeg vil nu tage for Alvor fat paa mit Arbeide, saa vil jeg nok glemme dette Hæle, jeg dog har spættet til jeg bliver mere moden som Kristus, da vil vel ogsaa nok findes en P. og, om him end ikke, heder Louis de Nevegaard, der vil velskæ Datt og Gød med mig.' Ja, jeg vil make, ligesom tænke him paa Kristus. Hogen aflæmnede mig vel rettet: ja, da vi længe gik sammen inde: Understaden og senere skragtes paa stamten. Hansen lodige Arbeider. Jeg mas saae alle Andet af Høvedet, skal jeg kunne staa nogetende selvstændig; for Hogen, han har et skægt Blik, og har længe, det det Vakte kunne hos mig. Det gælder, som Malmus den 2. sagde til en mig Høvegie, da for manden var hidsigt; 'Saaule sine Tanke tilgaars, Høvegie!' 'Hii Alas ved, det er Alas!' - 'Ja Alas er det at rive et jernst. Billede til, for at gøre efter en Dygtig, jeg mærkede alting maas. 'Skal jeg de rive disse Billede ud af mit Brint?' - nei lad dem de dygt der inde, naar Venden gaar mig i mid, da vil jeg til dem, til Brj, elskelige P. - - - - - 'Sag har gjort det første Forsøg paa at tegne paa et for færdigste Plads, for at paa dem galeve en graphered. Snips af Tørris, Høvedet, to småke af mine, jeg har tegnet hos P. and'ers. =

15 April.

Naar jeg seer paa Constantin Hansens tidligere somme ~~betjente~~ Landskæber paa
Møstallingen, der blev jeg, hvad jeg trænger til; og jeg kunde faae noget af
hans Fødselsfrihed og Nærhed i mine Stjerner. Han forstod sig na-
sten ganske de samme Landskæbers maleri paa den Møstalling. Han er
dog en Kunstner og kunde være stolt af; men han er ikke. Vælden, hans
Afsender blødt krop endesde mærker, og dog vil de have Nord, naar de
Dørges løbte ind forglemt. Samme Tiden synes jeg, at Kunstner maatte
kæmpe være mig nok; jeg kan være saa glad, naar jeg seer noget af smukt
og smukt af Meloni eller Billedhuggerarbejde, der virker saa udførelses
paa Sindet, men der kommer andre Tider, da jeg synes, at en rigtig Kunst-
ner er ogsaa blevet lykkelig med; hvorfor skal han, der glædes saa mang
sindstækte sine Dage og Løgnen efter, hvad saa mange spæser, og mange ikke
spæser noksom paa. No. ogsaa jeg kan blive forelsket og slæmmet mig
ikke derud; men jeg vil give mig blødt for at spæser slæm nok. Jeg
vil se et Alas betes af sig selv, saa vil Vor Alas nok vide af det
skilte mig, hvad det er mig forelsket; selv i den allernærmeste Tid en minde